

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1111

29.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind II: Folkestaten

Del 8

Den nasjonalsosialistiske folkestaten har til hensikt å organisere en elitedannelse og dermed først og fremst å frigjøre det andre nivået - regjering, administrasjon og økonomisk ledelse - fra lenkene av inngrodd privilegieøkonomi, partibokfilzokrati og ideologisk stahet. Denne eliten i stat, økonomi og parti vil lære å se seg selv igjen i preussisk forstand som en tjener for helheten. Først og fremst skiller vi mellom to eliter i den nasjonalsosialistiske folkestaten:

- Den profesjonelle eliten og
□ □ die Kampvillig elite

Med den profesjonelle eliten mener vi den gruppen av eksperter, vitenskapsmenn, forskere og teknokrater som er en forutsetning for et moderne statssystem. Altfor ofte hindres imidlertid denne profesjonelle eliten i sitt arbeid av uvedkommende begrensninger og ideologier. Det finnes ingen problemer som ikke kan løses på en tilfredsstillende måte - selv om det bare er en provisorisk løsning til å begynne med, når kunnskapen vår ennå ikke er tilstrekkelig og forskningen ikke har kommet så langt. Men de inkompetente lederklykkene, som ikke evner å se utover dagens horisont og som mangler tro på fremtiden i virkeligheten, hindrer den profesjonelle eliten i å utføre sine oppgaver.

Et godt eksempel på disse kunstige hindringene som er et resultat av lederklikkenes ideologiske rigiditet, er den mislykkede økonomiske planleggingen i øst og Vestens vegring mot fremskritt innen genetikk, arvelighetsforskning og biologi generelt:

Nasjonalsosialismens drømmer om å forbedre vår genetiske sammensetning er for lengst kommet mye nærmere sin realisering, og det er ikke lenger noen vitenskapelig tvil om nødvendigheten av eugeniske tiltak - arvelig helse og rasehygiene. Også på dette området har tiden rettferdiggjort mange av nasjonalsosialismens ideer som tidligere ble skjelt ut som "pseudovitenskapelige".

Dette er imidlertid bare ett av mange eksempler. Fagfolk innen alle kunnskapsområder kan fortelle deg en ting eller to om hvilke hindringer politisk inkompetanse og byråkratisk dumskap legger i veien for dem.

Det er uforståelig hvorfor utenforliggende interesser, ideologier og hensyn skal bestemme på det svært kompliserte området statlig, administrativ og økonomisk styring. Bare en orden som gir rammer for den profesjonelle eliten, men som lar den stå fritt til å gjøre sin plikt overfor folket og staten, vil være vellykket. Den nasjonalsosialistiske folkestaten er fast bestemt på å gjøre dette. En slik handling forutsetter selvsagt en ansvarlig dannelsen av eliten. Utdannelsen må organiseres deretter:

På alle utdanningsområder og helt fra de tidligste ungdomsårene må det å fremme de begavede stå i sentrum for all innsats. Dette er det motsatte av dagens ideer, som fører til stadig dårligere prestasjoner. Allerede i barneskolen må man oppmuntre de guttene som viser spesielle talenter eller evner på et hvilket som helst felt - enten det er idrett, ledelse, vitenskap, forskning eller håndverk. Denne oppmuntringen må skje helt uavhengig av sosial opprinnelse og økonomisk situasjon. Selv om et talent først viser seg senere, må det alltid være mulig å gå fra det vanlige skolesystemet til eliteskolene. Undervisningen må foregå på en slik måte at kropp og sinn, vilje, karakter og intellekt trenes og fremmes på samme måte.

Eliteskolene i den nasjonalsosialistiske Volksstaat er ikke ideologiske kaderskoler, men tjener til å utdanne morgendagens yrkeselite. Derfor er ideologiske spørsmål ikke hovedtemaet her, men bare den brede rammen - akkurat som prinsippet om at nasjonalsosialismen i hovedsak ikke skal læres bort, men eksemplifiseres!

De nasjonale politiske utdanningsinstitusjonene i Det tredje riket - NPEA, bedre kjent under forkortelsen Napola - er en modell vi kan bygge videre på i så måte. Eliteskolene etterfølges av høyere utdanning. Her vil også det tyske universitetet

være strukturert på en helt annen måte:

Hovedvekten må legges på polytekniske skoler, der læreplaner og utdanningsmetoder skal følge de samme prinsippene som i NPEA og utformes i henhold til faglige krav. Utdanningen vil bli strømlinjeformet og disiplinert og forberede studentene spesifikt på de lederstillingene de senere skal innta. Selve det vitenskapelige universitetet vil derimot bli kraftig redusert i antall, men vil kunne arbeide på et mye høyere nivå og vil bare være åpent for dem som virkelig har anlegg og evner for forskning og vitenskap.

Universitets- og fagskoleutdannelsen er heller ikke uten formål, men tjener hele folket, i likhet med alle andre völkisch-inndelinger. Den nasjonalsosialistiske folkestaten eliminerer dagens utdanningskaos og dermed den egentlige årsaken til den delvis berettigede uroen på dette området. Det dannes en yrkeselite av modne og stabile mennesker - ingen flere mentale krøplinger - som tjener sitt folk og er i stand til å påta seg lederoppgaver i regjering, administrasjon og økonomi.

Det er et naturlig spenningsforhold mellom teori og praksis, mellom ideologiske mål og dagliglivets politiske behov. Den nasjonalsosialistiske bevegelsen ser seg utfordret i dette spenningsfeltet og må bevise sin verdi her:

En regjering som utelukkende styres av ideologi, vil føre en ideologisk politikk basert på illusjoner og kan føre vårt fedreland i ruin. - På den annen side vil en politikk som ikke er forpliktet til noen høyere mål og bare gjør sitt daglige arbeid, føre til små fremskritt i forhold til dagens situasjon og dermed føre tyskerne inn i en gradvis nasjonal død. Det er partiets oppgave å bære denne spenningen og forme den på en kreativ måte:

Den representerer den militante eliten i vårt folk og utgjør dermed en motvekt til en rent teknokratisk maktutøvelse fra den profesjonelle eliten, som lett kan glemme de høyere målene, men også vanlige folks problemer.

Den nasjonalsosialistiske bevegelsen ønsker ikke å erstatte den statlige, administrative og økonomiske ledelsen, men å sørge for at den beveger seg innenfor rammene av vår idé.

Vi har allerede slått fast at det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet må oppfylle en kamp- og en dannelsesoppgave på alle nivåer i völkisch-livet. For å være et åndelig og organisatorisk motstykke til spesialistene og teknokratene må det derfor også - i likhet med staten - utdanne en elite. Denne partieliten må kunne omsette troens verdier politisk uten å stivne i ideologisk bedrevitenhet. På det andre nivået som skal diskuteres her, er partiets oppgave å kjempe:

"Forhindre en selvstendigjøring av den faglige eliten, dvs. en egen regjeringsspolitikk som ikke lenger er forpliktet til nasjonalsosialistiske prinsipper, og forbli ivrig i skapende kamp med de kompetente ekspertene for alltid å gjennomføre nye, gjennomførbare planer for en völkisch og rasepolitikk for fremtiden!"

Men på samme måte som vi ikke slår i hjel våre politiske motstandere, men forsøker å overbevise og utdanne dem, bruker vi ikke partiets makt til ideologisk styring, men ser det som vår oppgave å overbevise de kompetente ekspertene om riktigheten og gjennomførbarheten av våre ideer. Først når den profesjonelle eliten selv er overbevist, vil den bruke all sin dyktighet, kunnskap og fantasi til å oppnå suksess til fordel for folket. Dette overtalelsesarbeidet er den relevante partiavdelingens oppgave og en del av vårt utdanningsoppdrag.

Dette er sannsynligvis det mest krevende og vanskelige kravet til partiet vårt, mye vanskeligere enn den kommunistiske metoden med å bare påtvinge sin vilje som et statsparti, men også mye mer givende og lovende.

For å oppnå dette er det imidlertid nødvendig å utdanne en militant elite som intellektuelt er på høyde med den profesjonelle eliten, men som i tillegg, som den revolusjonære nasjonalsosialismens spydspiss, med verve og fantasi og uten å vakle forfølger de målene som vår verdensanskuelse alltid har satt. Dette stiller de høyeste krav til utdannelsen av NSDAPs nye generasjon. Også her har vi et forbilde i institusjonene i Det tredje riket - selv om det ennå ikke var fullt utviklet på den tiden: **Adolf Hitlers skoler.**

Disse eliteskolene i partiet vil, selv om de har et annet fokus, stille de samme høye kravene til elevene som de statlige eliteskolene. Pensumet vil bli supplert med intensiv ideologisk skolering og trening.

For å opprettholde den revolusjonære dynamikken og idealismen i partiets rekker må vi sørge for at det på alle områder stilles høyere krav til partikameratene, at den ideologiske innprentingen kommer i tillegg til andre oppgaver, at engasjementet for partiet i størst mulig grad forblir frivillig og ikke gir muligheter til makt eller avansement som ikke ledsages av faglige og politiske prestasjoner eller suksesser. Dette gjelder selvsagt også for elevene ved partiets eliteskoler:

Siden prinsippet om frivillighet skal bevares, blir disse skolene - i motsetning til de statlige eliteskolene - ikke aktive allerede etter grunnskoleårene som er felles for alle elever. I stedet er de åpne for overbeviste og entusiastiske nasjonalsosialistiske gutter som allerede går på statlige eliteskoler og er minst 16 år gamle.

Det var vår bevegelses tragedie at den bare var i stand til å forme seks år med

fredelig gjenoppbygging, der de første årene fortsatt var preget av vanskelighetene og den uheldige arven fra det demokratiske systemet. Dermed kunne omorganiseringen av utdanningen i Det tredje riket ennå ikke vise noen langsiktige effekter, og en stor del av den nasjonalsosialistisk påvirkede ungdommen ofret seg fortsatt heltmodig i krigens siste år, noe engasjementet til HJ og de eldre årskullene av NAPOLA-elever viser på en forbilledlig måte. Gi oss en generasjon, så skal vi bygge en ny verden!

Selvsagt vil forskjellene mellom den profesjonelle eliten i statsledelsen og den militante eliten i partiledelsen gradvis bli mindre i løpet av generasjoner. Men det er ikke i vår interesse at de forsvinner helt:

Enhet mellom parti og stat betyr ikke sammensmelting, men komplementaritet.

Det er ikke bare en spenning mellom teori og praksis, men også mellom den store betydningen vi legger i elitedannelsen og den nasjonalsosialistiske ideen om nasjonalt fellesskap. Også her kreves det revolusjonær rettskaffenhet av den nasjonalsosialistiske bevegelsen. Hvis NSDAP etter seieren forvandler seg til et byråkratisk statsparti, vil det for folket bare fremstå som en del av et krevende, overmektig statsapparat og dermed før eller siden miste folkets tillit. Da nytter det ikke å utdanne en völkisch-elite uten hensyn til klasse- og standsgrenser, for også denne vil da bare bli anerkjent og verdsatt som statsledelse og ikke lenger i fullt omfang som en virkelig völkisch-ledelse. Også etter seieren må partiet forbli fast forankret i folket, beholde dets uinnskrenkede tillit, føle seg som en tjenende del av Volksgemeinschaft og handle deretter.

Frihet i stedet for demokrati

Begrepet "frihet" er, i likhet med "fred", et av vår tids mest misbrukte moteord. Også her viser det seg at demokratene som stadig snakker om Forbundsrepublikken Tyskland som "den frieste staten i tysk historie", er ekle hyklere.

Demokrater har aldri frigjort et folk, men har i beste fall "demokratisert" deler av det. Dermed kjenner de i bunn og grunn bare til to former for "demokratisering" - den økonomiske og den politiske. Ingen av dem fører til frigjøring av folket:

I den liberale kapitalismen er friheten i økonomien alltid selskapenes og den internasjonale høyfinansens frihet til å utnytte og utbytte arbeideren, og arbeiderens "frihet" til å organisere seg for å lamme og ødelegge nasjonaløkonomien ved hjelp av det historisk sett utdaterte middelet streik, og

dermed sette sitt eget levebrød i fare. Hvordan kan man snakke om frihet når retten til arbeid ikke blir realisert og arbeideren knapt har noen innflytelse på det som skjer på fabrikken, der en stor del av livet hans foregår? Og hva med politisk frihet?

For det store flertallet av folket begrenser det seg til å sette et kryss hvert fjerde år - i stolt erkjennelse av at "all statsmakt utgår fra dem", som det heter i grunnloven. Resten ser bare forundret på at "representantene" deres utformer politikken - nøye kontrollert av statens sikkerhetsmyndigheter, som sørger for at ingen medborgere får "grunnlovsstridige" ideer! Faktisk er det for lengst slutt på effektiv og ansvarlig medbestemmelse for folket når det gjelder regjering, administrasjon og økonomisk styring. Alle demokratiske protester hjelper ikke her:

Det har lenge vært mulig å styre ikke av folket, men bare for folket. Demokratene vet selvfølgelig også dette, men i motsetning til oss sier de det ikke klart og tydelig, fordi de utdaterte mekanismene i såkalte "frie valg" er utmerket egnet til å lure folket om den virkelige maktbalansen og til å holde dem ved makten.

Vi må ærlig fortelle folket at det ikke kan bli noe demokrati-folkestyre, men at det bare er et spørsmål om hvilken herskende klasse som har makten - en sionisttilknyttet, internasjonalt og brokete klikk, eller en enhetlig, nøye utdannet og ansvarlig völkisch-elite.

Demokrati har ingenting med frihet å gjøre. Friheten må bli synlig i den enkelte borgers private livssfære:

I friheten til å få en utdanning som virkelig møter fremtidens krav. I friheten til ikke lenger å måtte frykte for jobben, og ikke minst i friheten til å kunne ta et reelt medansvar i lokalsamfunnet og bedriften.

Frihet i stedet for demokrati:

Det betyr at man kan ha tillit til grunnlaget for styresettet og til den faglige autoriteten i det offentlige arbeidet, og at man kan dele ansvaret på det tredje nivået - den personlige livssfæren. Der, hvor den enkelte borger faktisk har en rett, en plikt og evnen til å ta del i ansvaret, er vi nasjonalsosialister mer "demokratiske" enn demokratene. Det er først her friheten viser seg, det er her vi ser oppgavene til en tysk frihetsbevegelse, det er her et fritt, sosialistisk samfunn kan formes.

Bare det mennesket som kan bidra til å forme sin naturlige livssfære, er fritt - ikke den som har lært seg å sette et kors på riktig sted; det kan en sjimpanse også gjøre. I bunn og grunn ser vi tre völkische organismer som Volksgenossens liv formes og

formes gjennom, og som hans liv utspiller seg i:

- Familie
- Fellesskap
- Drift.

FAMILIEN, som den minste, naturlige cellen i det nasjonale fellesskapet, gis spesiell beskyttelse av den nasjonalsosialistiske folkestaten. Familien er ikke en privatsak, men staten og partiet har et felles ansvar for at familien kan oppfylle sine oppgaver og plikter overfor fellesskapet:

Familien må være åndelig, mentalt og fysisk sunn, den må produsere nok barn og utdanne dem de første årene på en slik måte at de senere blir sunne og ansvarlige borgere og nasjonale kamerater.

Her kan og skal staten ikke gjøre mer enn å skape gode rammebetingelser gjennom juridiske støttetiltak. Partiet må imidlertid overbevise familiene om deres store plikter overfor fellesskapet og kjempe mot de tegnene på oppløsning som kan observeres i dagens völkische forfallstelt. Disse truende tegnene på forfall vil ikke forsvinne over natten med en maktovertakelse av den nasjonalsosialistiske bevegelsen, men de krever en militant innsats fra NSDAPs side.

Så her ser vi igjen partiets kamp- og dannelsesoppdrag:

På dette området er det først og fremst NS Frauenschaft som har ansvaret for å overbevise og integrere familien i Volksgemeinschaft.

Det er de nasjonalsosialistiske kvinnenes oppgave, som sjokktroppene i alt tysk kvinnearbeid, å forme familien på en nasjonalsosialistisk måte innenfra og å oppdra barna i tråd med den nasjonale fellesskapstanken. Derfor bestemte Føreren i sin instruks av 14. mars 1933 at oppdragelsen og omsorgen for barn opp til 10 år skulle overlates til NS-kvinnene. I årboken til Rikskvinneledelsen - Hovedavdelingen for presse og propaganda - fra 1938 står det i denne sammenhengen:

"Godt over 350 000 gutter og jenter i alderen seks til ti år er med i de tyske barnegruppene De håndarbeider og arbeider om vinteren for å glede tyske barn i utlandet. De lager små nyttige ting for å overraske mødrene sine på morsdagen De diskuterer hva fra sitt eget leketøysskap Winterhilfswerk kan bruke som julegave til grensebarn.

Før barnet kan forstå "nasjonalt fellesskap", lærer det på denne måten å måle

dets innhold gjennom sin egen lille gjerning. Før det vet om alle tyskeres skjebnefellesskap, lærer det her å frivillig integrere seg i et lite kameratskap. Den som er vant til å være ung, blir gammel - det vil ikke være vanskelig for ham senere, som et ungt menneske som vokser opp, å føle seg bevisst tysk, som en kamerat til enhver ung tysker - uansett opprinnelse. Som "Pimpf" og "Jungmädel", som Hitlerjugend og BDM-jente vil den unge forstå mye bedre hva barnegruppen ønsker å vekke i ham.

Det er ikke de politiske ideene eller teoriene som skal læres bort til barna - det er mye viktigere at man tar tak i karakterverdiene, de følelsesmessige impulsene i dem, som nasjonalsosialismen alene kan bygge på. Gutten som melder seg inn i Jungvolk i en alder av ti år, er selvsagt ikke et ferdig menneske; Jungmädelet kan fortsatt forandre seg. Men tiåringen har allerede fullført en vesentlig del av sin utvikling. På samme måte som fysisk forsømmelse i de første ti årene vanskelig kan tas helt igjen senere, er det også vanskelig å begynne å ta igjen feil i oppdragelsen i denne alderen. I tillegg til skole og hjem ønsker barnegruppen å hjelpe barnet med å finne veien inn i det samfunnet det er født til, og som det en dag må gi sin styrke til.

Men de som frykter at barna blir gjort til hodehengere eller bedrevitere, bør ta en titt på en av barnegruppens ettermiddager hjemme. Når det er fint vær, er de utendørs - hvis det i det hele tatt er mulig. De leker, gjør gymnastikk, løper og hopper. De redde mammaguttene mister til og med pyseteheten, og de tidligere så gråtkvalte jentene er snart ikke til å kjenne igjen. For de vil bli tapre og modige. På utflyktene synger de og lager musikk. Når de hviler, setter de seg i gresset, og gruppelederen forteller et eventyr eller en legende fra hjemlandets historie. - Gruppelederen finner på noe nytt hver ettermiddag hjemme. Ved alltid å knytte an til ting fra barnas hverdag utvider hun barnets begrepsverden ved å fortelle historier som er tilpasset barnets forståelse, og deltar dermed i dannelsen av et nasjonalsosialistisk verdensbilde hos barnet

Barnegruppelederne har et nært kameratskap seg imellom - de blir opplært igjen og igjen og får stimulans og veiledning; for de er klar over sitt store ansvar for å oppdra barna til nasjonalsosialistiske holdninger og fremfor alt for å eksemplifisere nasjonalsosialismen for dem i sin egen fremtoning, sin personlige holdning. Føreren selv, med sitt ord:

"Ungdommen kan ikke utdannes tidlig nok til å føle seg først og fremst tysk", var hele barneoppdragelsen i det nasjonalsosialistiske riket innrettet."

Jeg skal ikke gå nærmere inn på det grunnleggende i nasjonalsosialistenes familiepolitikk, men i stedet henvise til den utmerkede dokumentasjonen til den tidligere Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klink med tittelen "Die

Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen 1978.

Uansett er det partiets oppgave - her legemliggjort av NS-Frauenschaft - å utdanne den tyske familien og fremfor alt barna som vokser opp i den, slik at de alltid forstår frihet som en forpliktelse overfor samfunnet som gir dem denne friheten.

Denne oppgaven, som våre nasjonalsosialistiske kvinner og jenter står overfor allerede i kampens tid, er mye vanskeligere å løse i dag enn tidligere. Det er en stor utfordring for kampviljen, overtalelseskraften og viljen til å vinne i vår nasjonalsosialistiske kvinnebevegelse.

Men bare hvis partiet, med utgangspunkt i den minste celle i vårt nasjonale fellesskap, oppdrar den tyske mannen til alltid å se friheten som et bånd til fellesskapet, kan vi ta det neste skrittet mot sosial frigjøring, mot medansvar i samfunnet og på arbeidsplassen.

Folkekameratens arbeids- og privatliv bestemmes i hovedsak av forholdene i SAMFUNNET - her forstått som en fellesbetegnelse for landsby, by og distrikt - og NÆRINGSLIVET.

Bare her viser individets frihet seg i virkeligheten. Den nasjonalsosialistiske folkestaten er fast bestemt på å skape rom for et bredt og effektivt medansvar. Jeg snakker bevisst ikke om "medbestemmelse":

"Medbestemmelse", det er også det enhver egoist og sabotør gjør, som vil sikre eller skaffe seg sine egne privilegier uten hensyn til andre. Alle som søker å ødelegge alt av grunnleggende motstand mot folket og staten, alle som misbruker valg- og diskusjonsmekanismene til å koke en partipolitisk suppe. - Vi, derimot, kjemper for et medansvar som springer ut av et indre ønske om å forme omgivelsene på en human måte og fremme fellesskapet.

Vi ser medansvar i samfunnet og på arbeidsplassen som en utvidelse av mulighetene for deltakelse i form av direkte og frie personlige valg.

Jeg har allerede pekt på at det finnes berøringspunkter mellom denne forståelsen av korporativisme og ideen om borgerdemokrati - dog strengt begrenset til det tredje nivået av nasjonalt liv som diskuteres i denne sammenhengen. - Det ville være overmodig å foreslå detaljer nå. Vi er bare i begynnelsen av gjenoppdagelsen av muligheter som ble utviklet på 1930-tallet, men som også ble fanget i nederlagets malstrøm. Jeg tenker for eksempel bare på arbeidet til "Cercle Proudhon", som var inspirert av den franske fascismens grunnlegger George Valois, ideene til den revolusjonære fløyen i NSDAP, det sosiale programmet til den italienske sosialrepublikken - Salo-republikken 1943-1945 - for å nevne noen få eksempler.

I dag vil jeg bare antyde konturene av den "tredje vei". Også her må vi overlate utformingen til den revolusjonære utviklingen og videreutvikle våre ideer i den daglige politiske kampen - allerede i opposisjon. Vi kommer ikke til den völkische virkeligheten med en ferdig teori, men står overfor oppgaven å forme denne virkeligheten i henhold til våre innen- og utenrikspolitiske muligheter.

Det er avgjørende at vi ikke bare snakker om frihet på dette nivået, men også realiserer den. Nasjonalsosialister er ikke hyklere: Vi sier på forhånd hvor vi vil ha orden og hvor vi vil ha frihet!

I den nasjonalsosialistiske folkestaten finnes det ikke noe "statsparti" i kommunen eller i bedriften. Ingen skal innbille seg at han blir ordfører fordi han er lokal gruppeleder eller bedriftsrådsmedlem, fordi han er aktivist i NSBO - den nasjonalsosialistiske arbeidscelleorganisasjonen. Snarere må han hevde seg i et fritt personvalg og blant flere kandidater, og som militant nasjonalsosialist vinne samfunnets ærlige tillit.

Heller ikke her - jeg gjentar det igjen - er frivillig medlemskap i partiets lokal- og distriktsgruppe, eller i den nasjonalsosialistiske fabrikkcellen, forbundet med en automatisk, komfortabel stilling i ledende posisjoner i staten. Det må kjempes for, rekrutteres og overbevises!

Det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet har verken i kampens tid eller i utformingen av vår stat behov for den behagelige, tankeløse medløperen som i vanskelige tider plutselig var "aldri med oss og alltid mot oss".

Partiet består av idealister, krigere og revolusjonære. Derfor er det den tyske frihetsbevegelsen og nasjonens organiserte livsvilje. Det er vår konsekvens av nederlaget:

FRIHET I STEDET FOR DEMOKRATI!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

October 1973 April 2007 (2008)

Der Kampf geht weiter !

Nothing is more the Kapitalism der Weltmacht am 8. Mai 1945 ist die antisemitische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idioten von Zionismus, Verlogenheit, Vorfälschung und Verlogenheit haben nicht nur gemacht, das Kino der gesamten Welt umsofort jüdischen Filmen Adolf Hitler zu machen.

Alle Nationalsozialisten sind weniger antisemitisch. Viele sind Kommunisten und haben Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist eine solche geworden, aber die Größe des bedrohlichen Völkertod ist keine noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Körper ist nicht dabei, die Völkertod - gegen alle weißen Völker (?) - zu bringen. Seine Mitleid und Empathie, Überforderung und Ausgrenzung.

Ob "jap" oder "jüdisch", ob im Weltkrieg oder im Stromkampf, ob als Propagandamittel, handlich oder auf einem Bildschirm, andere Art. Jede Nationalsozialisten ist eine Pflicht.

Hilf Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1885 19 June 2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheancient.com/ truth.htm) I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the **NEW ORDER**

Number 176 (1973) Printed 1973 April 20, 2007 (2008)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and non-writing.

Whether "jap" or "jüdisch", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info